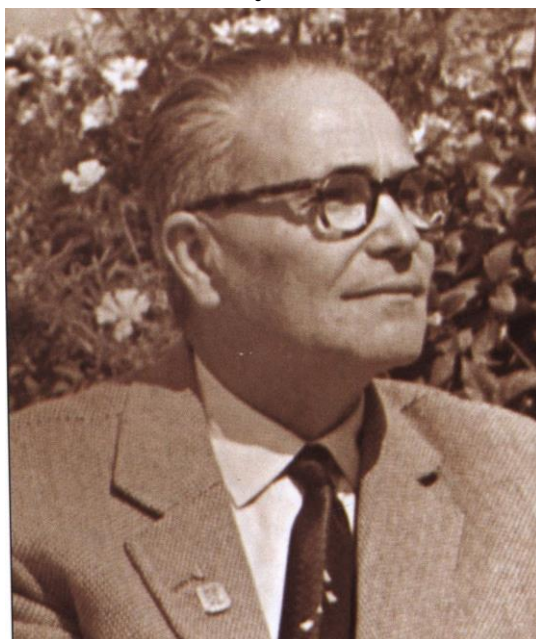

Erdélyi Tibor

Erdélyi Tibor költő, katona, irodalomszervező Fehértemplom községben (Temes vármegye, ma: Szerbia, Vajdaság) született 1904. április 10-én.

Apja Erdélyi József, igazgató-tanító, anyja Bencze Ida. A négy évfolyamú M. Kir. Honvéd Főreáliskolába 14 évesen írták be. Az iskola 1921-ben Jutasra költözött, itt érettségizett 1922-ben. A Ludovika akadémián tanult tovább, ahol „igen jó” eredménnyel végzett 1926-ban. Ebben az évben letette a hűségesküt Horthy kormányzóra és hivatásos főhadnaggyá avatták. Három évig a budapesti Nádor-laktanyában szolgált, majd Sopronba került 1932-től a soproni határőrszázláljhoz, egy évvel később a 4. honvéd gyalogezredhez. 1934-ben a 141. M. Kir. „Rákóczi Ferenc Reáliskola” nevelőintézetében lett nevelő, osztályfőnök, cserkészvezető. Tanított történelmet, gyakorlati kiképzést, tereptant és a Rákóczi-Önképzőkör tanárelnöke volt. Írásai, versei, színdarabjai sorra jelentek meg a soproni újságokban, felolvasást tartott műveiből a Frankenburg Irodalmi Körben. A M. Kir. Rákóczi Ferenc honvéd főreáliskola értesítője 1938–1939-ből hírt adott az intézet hétköznapijairól. Ebből kiderül, hogy Erdélyi Tibor költőtanár és más irodalomszerető nevelők hatására a növendékek közönségként a város minden jelentősebb kulturális eseményére eljutottak.

A Frankenburg Irodalmi Körben, Erdélyi 6 éves főtítkársága alatt (1936–1942), a magyar irodalom sok neves képviselője fordult meg a városban, fellendült az irodalmi élet. Neki és Csaba Józsefnek köszönhető, hogy a népi írók képviselői is ellátogattak Sopronba. Néhány jellemző név közülük: Makkai Sándor, Szabó Pál, Féja Géza, Szabó Lőrinc (kétszer is), Móricz Zsigmond (háromszor), Ortutay Gyula, Sinka István, Jékely Zoltán. A legjobb versmondók közül többször szerepelt Jancsó Adrienne, a zeneművészek közül Pázmán György, Sárdy János. Reménytüzek címmel 1941-ben jelent meg első verseskötete, a következő kötet 1943-ban, Aki velem nincsen, ellenem van címmel. Költeményei a lelkes hazaszeretet, az érzékeny szociális beállítottság példái. Két emlékkönyve is fennmaradt, amelyek fontos forrásai a soproni irodalomtörténetnek, őrzik a Sopronban vendégeskedő írók sorait is. 1943-tól zászlóaljparancsnokként hadműveleti területre került, ezután, mint őrnagy a Kárpátokban folyó harcokban vett részt, majd a főváros védelmének megszervezésén

dolgozott. 1945-ben parancsra kitelepült Németországba, de néhány hónap múlva visszatért. Igazolták, de később minden rendfokozatától megfosztották, fizikai munkából, nehéz körülmények között, visszafogottan élt.

Fogadalmat tett, hogy addig nem adja írását sehova, amíg a kommunizmus hazánkban el nem múlik. Sopronban hunyt el 1983. május 10-én. A Soproni Füzetek 1998-ban emlékezett meg róla.

Irodalom:

Lux Aladár: Néhány adat Erdélyi Tibor életéből. In: Sarkady Sándor (szerk.): Soproni Füzetek '98. p. 302-304.

Kovács József László: Erdélyi Tibor irodalmi emlékkönyve. In: Sarkady Sándor (szerk.): Soproni Füzetek '98. p. 293-301.

Soproni Helikon : A Frankenburg Irodalmi Kör évkönyve : 1943 Sopron Szerk.: Berecz Dezső: Frankenburg Irodalmi Kör, 1943.: Röttig-Romwalter Nyomda-Részvénytársaság

Erdélyi Attila: Apám száz éves lenne In: Sopron, a leghűségesebb város honvédő hagyományai: Emlékkönyv Sopron : Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata, 2003 p.102